

GIRADĂ MARIUS VIOREL

*Dedic această lucrare,
cu multă prețuire
MAMEI MELE, RODICA*

girada_mariusviorel@yahoo.com

VIAȚA ROMÂNILOR ȘI CREDINȚA LOR

Lucrare tehnoredactată
în cadrul proiectului:
“EDITURA IHTIS”
<http://asociatia-ihtis.ro>

Tipografia Shik & Stefan SRL

Salut, prieteni!

"Sunt Marius. Tasting cu nasul, scriu poezii și sunt un luptător!"

Este mesajul cu care ne întâmpină un om ce a parcurs deja trei decenii de viață. O viață care nu ia de la noi nimic, dar care ne împlinește tocmai pentru că, prin biruința sa, Marius Giradă adaugă existenței noastre sens. Pentru că, dacă noi uităm sau ignorăm fiecare dimineață, Marius trăiește, conștientizează, simte bucuria de a trăi!

"Dacă ești o persoană fără dizabilități, este bine să știi să făptuiești totul mai întâi ca pentru Dumnezeu și apoi pentru oameni", mărturisește acest copil-matur din Dorohoi.

Puține momente din viața noastră ne mai pot trezi la realitate, într-o lume frământată, haotică, în care avem tendința să ne autocompătimim și să cedăm în fața celui mai mic obstacol.

Și iată, că în Dorohoi, alături de noi și totuși neștiut, trăiește un tânăr a cărui mare realizare este că s-a născut și a cărui fiecare zi se transformă într-o victorie a vieții asupra neantului. Asta este lecția de viață pe care ne-o dă Marius.

Marius Giradă nu își poate folosi mâinile, nu a fost niciodată la școală... Și totuși, cu bucuria de a ne căuta pe noi, semenii săi, Marius ȘI-A FĂCUT BLOG!

Pentru a putea comunica, tastează cu nasul. Acum scrie poezii și, mai ales, pledează online pentru salvarea celor bolnavi, care au urgentă nevoie de ajutor!

Este absolut impresionant cum un om, el însuși dependent de bunăvoința oamenilor, are puterea de a fi cel mai neostenit pledant pentru viața celor aflați în mai mare suferință decât el!

Un om care nu a fost niciodată la școală dar care știe gestiona mai bine decât mulți dintre noi cunoștințele de care dispune. Un om care folosește calculatorul, tastează cu nasul, în timp ce mulți dintre semenii săi așteaptă ca statul să îi învețe, pe bani mulți, să folosească un PC, pentru ca astfel tot el, statul, să le găsească un loc de muncă subvenționat.

Departa de noi intenția de a supăra sau blama alte categorii sociale, dar poate că n-ar fi rău ca acest tânăr din Dorohoi să ne stăruie mai mult în minte!

"M-am născut pe 05 03 1979 în orașul Dorohoi, județul Botoșani. Am avut o naștere grea și de atunci sufăr de tetrapareză extrapiramidală. Nu am fost la școală, dar familia m-a ajutat să învăț de toate, am compus 30 de poezii. Eu nu pot folosi mâinile pentru a scrie la calculator, așa că, scriu folosind vârful nasului. Îmi place să comunic, de aceea mi-am deschis blog", scrie Marius.

Probabil că, dacă din când în când îl vom saluta pe Marius, prin intermediul internetului, vom adăuga vieții lui mici bucurii zilnice.

Florentina TONIȚA
Jurnalist

MĂICUȚĂ, AZI E ZIUA TA

Măicuță, azi e ziua ta.
Eu, ți-am adus în dar o floare
Pentru că ești mama mea,
Mama cea ocrotitoare.

Tu mă veghezi zi și noapte,
De sunt treaz sau adormit
Și ne-ncetat te rogi în șoapte,
La Domnul Cel Slăvit.

Tu ești lumina mea.
Tu mi-ai dat viață să trăiesc,
Tu mă iubești din inima ta,
Iar eu din suflet te cinstesc.

Cat voi trăi pe-acest pământ,
Te voi purta-n inima mea,
În inimă, dar și în gând,
Că mi-ai dat viață din viața ta.

NUMAI NOI ÎNTRE NOI NE PUTEM IUBI CU ADEVĂRAT

Numai noi între noi ne putem iubi cu adevărat.
Tu și eu, căutam iubirea ne-ncetat.

De când ochii ți-am văzut,
Umblu prin casă năuc.

Tu ești pură ca o stea,
Ce luminează iubirea mea.

Steaua ce luminează iubirea mea,
O luminează și pe a ta.

Viața este crudă cu noi,
Parcă am fi invalizi de război.

Dragostea n-are bariere,
Dar nici frontiere.

O, DOAMNE

O, Doamne, de când aștept singur să vin
În Biserica Ta și să mă închin.
Să mă închin la Maica Ta
Și Stăpâna mea.

Tu pentru noi ai coborât,
Ca să ne mântuiești pe pământ.
Tu, te-ai născut dintr-o Fecioară nevinovată,
Într-o iesle curată.

Tu ai murit și-ai înviat,
Pentru al nostru păcat
Și Te-ai suit înapoi,
Să ne veghezi tot pe noi.

Și ai să vii ca Judecător,
Nu ca miluitor.

TE VĂD...

Te văd adeseori
Mâhnită și întristată.
De ce știi numai de nevoi?
Doar ești încă fată.

Te văd pe malul râului rece,
Jos, lângă o floare.
Te uiți la apa lui cum trece,
Iar eu te văd nemuritoare.

Ești frumoasă.
Ești mai frumoasă decât fetele toate
Iar eu, vreau să-mi fii mireasă,
Să ne iubim până la moarte.

Să ne unim,
Să avem o familie mare,
Să ne iubim,
Să ne iubim tare.

COPILUL DE SĂRACI

Știi de la colegul tău de clasă
Că-n seara de Ajun,
A primit o jucărie frumoasă,
De la Moș Crăciun.

Ești sărac,
Dar înveți bine
Și poate, Mosul are în sac
Un dar și pentru tine.

E seara de Ajun.
Prietenii îți bat la ușă,
Dar tu îl aștepti pe Moș Crăciun,
Să-ți aducă măcar o păpușă.

Stai cu frații tăi în casă
Și îl aștepti să apară...
Dar parcă lui, nici nu-i pasă,
Să vină la voi astă-seară.

Când ai să crești mare
Îți vei da seama,
Că părinții te-au iubit tare,
Dar au fost săraci, tata și mama.

BOGATUL

De ce umbli numai după avere?
Doar n-ai să moștenești pământul...
De ce nu dai la săraci puțină mângâiere?
La asta nu te duce gândul?

Ai milioane
Și vile luxoase,
Iar săracii stau în niște cocioabe,
Pe care le numesc case.

Săracul la tine e slugă.
Muncește din zori până-n seară
Și tu îi pui puțin în pungă,
Dar el s-a obișnuit cu viața lui amară.

Dacă te îmbolnăvești
Dai orice pentru sănătate,
Dai tot ca să mai trăiești,
Dar dacă nu se mai poate?

Le lași toate,
Ce-ai adunat o viață, le lași oricui
Că nu mai e mult și se rupe ața
Și poate, cineva-ți va bate la sicriu un cui.

MAMA

Mama este cea mai bună din lume...

Ea îți dă viață, ea îți dă nume.

Ea te poartă la sânul său,

De e bine sau de-i greu.

Mama rău se necăjește

Când ție ceva-ți lipsește.

Dar, sunt mame căroră nici nu le pasă,

Mame ce își dau copiii de-acasă.

Eu pe mama o cintesc,

Fiindcă datorită ei - trăiesc.

PATIMILE, MOARTEA ȘI ÎNVIEREA LUI HRISTOS

Te-a vândut ucenicul Tău,
Te-a vândut la moarte,
Pentru că erai Stăpânul său,
Cel ce făcea minuni adevărate.

Te-a biciuit ca pe un cal,
Ți-a pus Crucea în spate,
Parcă erai un criminal,
Condamnat la moarte.

Cununa de spini pe cap aveai,
Crucea prea grea în spate
Și Tu nu mai puteai,
S-ajungi să-nfrunți cumplita moarte.

Și acolo când ai ajuns,
Cuie ți-au bătut în corp
Și Te-au suit pe Cruce sus,
Ca să chiniui până să fii mort.

Cerul s-a-ntunecat
Tu pe Cruce ai murit,
Pământul s-a cutremurat,
Și tâlharul s-a mântuit.

După trei zile ai înviat,
Poporul era bucuros
Și toți au strigat:
Cu Adevărat a Înviat Hristos!

COPILUL ORFAN

Te-a alungat mama de acasă,
De rătăcești singur prin lume?
Te-a alungat mama ce ți-a dat viață?
Te-a alungat mama ce ți-a dat nume?

Dormi prin canale,
Cerșești pe străzi...
Cerșești bani de mâncare,
Sau te și droghezi?

Prin tramvaie cânti,
Cânti pentru un ban,
Spui că n-ai părinți
Și ești copil orfan.

Și te întrebi cu-amar:
Oare mama e bucuroasă,
Că sunt copil hoinar
Și nu stau cu ea la masă?

BĂTRÂNA

Stai la geam, în așteptare,
Poate îți deschide cineva poarta.
Dar, nimeni nu apare,
Nici băiatul și nici fata.

Stai în casa părăsită de toți,
Bărbatul ți-a murit,
Ești părăsită de copiii și de nepoți
Și mergi la cimitir cu o lumânare și-un chibrit.

Și plângi pe mormânt,
Că ești bătrână și bolnavă
Și copiii să vină, nici gând...
Ș-atunci te mai numești mamă?

Când în sfârșit vin...
Vin NU să vadă dacă ești bine,
Ci, să te ducă la cămin,
Că ei nu pot avea grijă de tine.

Și le spui copiilor tăi
Plângând și suspinând din greu:
Dacă n-ai făcut nimic pentru ei,
Măcar să te lase să mori în patul tău.

OMUL PĂCĂTOS

De ce îl ocărăști pe Hristos?
De ce Lui îi faci rău?
El vrea să-ți arate ce e frumos,
Căci El e Dumnezeu.

La Biserică nu te duci,
Păcate grele faci...
Tu crezi că în Rai ajungi?
Dar ajungi în iad la draci.

Și de-acolo n-ai scăpare,
Decât să se roage cineva pe pământ.
Dar cine frățioare?
Când tu te-ai purtat ca un păgân.

Și atunci îți va părea rău
Că n-ai făcut ce e bun și frumos,
Că n-ai ascultat de Dumnezeu,
Că nu l-ai urmat pe Hristos.

Dacă vrei să scapi de rău,
la aminte această poezie,
Și-ntoarce-te la Dumnezeu
Și Dumnezeu, în veci, cu tine să fie!

DUȘMĂNIA E OTRAVĂ PENTRU SUFLET

De ce frații se urăsc atât?
Uneori chiar se omoară...
La Biserică să meargă, nici gând,
Și se miră când dau de vreo boală.

Lumea se bate de la pământ,
În tribunale stau mereu,
Au uitat de tot ce este sfânt,
Au uitat de Dumnezeu.

Copiii pe părinți îi urăsc
Și mai spun că cred în Dumnezeu.
Ce fel de credință mărturisesc?
Când fac atâta rău.

Oamenii nu mai sunt îngăduitori
Cu cei ce le greșesc,
Oamenii nu mai sunt răbdători
Cu cei ce îi nedreptățesc.

Vor să le răspundă tot cu rău
Și asta cât mai repede,
Nu se mai tem de Dumnezeu
Și de cereștile pedepse.

Să ne iubim!
Să ne iubim frate cu frate
Și pe Dumnezeu să-L slăvim,
Căci ura e plină de păcate.

SĂ NU UIȚI NICICÂND DE CRUCE

Să ai tot timpul în gând
Oriunde te vei duce,
Oriunde vei fi pe pământ,
Pe Dumnezeu și Sfânta Cruce.

Ea ne păzește.
Ea ne păzește de cel rău,
Ea ne ocrotește,
Căci pe Ea a murit Dumnezeu.

Crucea pe Biserici o vedem,
O vedem și pe câmpii,
Cu Ea ne-nsemnăm,
Îi însemnăm și pe copii.

Ea este arma de nebiruit,
De Ea se teme cel rău,
Căci pe Ea a pățimit,
A pățimit Fiul Lui Dumnezeu.

În fața Ei să ne plecăm,
Să ne plecăm sfios,
Și să ne închinăm,
Să ne închinăm Lui Hristos.

Să ne luăm Crucea fiecare,
Să o luăm așa cum este Ea
Și s-o purtăm cu răbdare,
De e ușoară sau de-i grea.

SĂ NU RÂZI DE NICIUN OM

De ce râzi de cel ce-o duce greu?

De ce nu îl ajuți cu ceva?

Nu te temi că te bate Dumnezeu,

De ce-i faci viața și mai grea?

De ce râzi de-un om bolnav?

Ca el, poți să fii oricând,

Poți fi chiar și mai grav,

Sau asta nu îți dă prin gând?

De ce râzi de un bătrân gârbovit?

De la el ai ce învăța...

Dar, dacă de al tău bunic,

Ar râde-acum altcineva?

De ce râzi de semenii tăi?

Ajută-i cu ce poți!

Că poți fi oricând ca ei

Atunci și de tine vor râde toți.

LACRIMI PE DRUMUL VIEȚII

Mă zbăteam asemenea unui pește pe uscat,
Luna strălucea pe cer,
Era ceasul când trebuia să mă nasc,
Dar puteam și să pier.

Să pier din nebăgare în seamă,
Că nu voiau să aducă un copil pe lume,
Nu voiau să bucure o mamă,
Să-l țină în brațe și să-i dea nume.

Pentru o sută de lei la pat stau,
Pentru o sută de franci,
Că de averi nu se săturau,
Doar nu le dădeam boi și vaci.

Ei poate au uitat,
Că au nenorocit un om pe viața toată,
Dar oare Dumnezeu i-a iertat?
Că nu pot bea niciun pahar cu apă.

Mă rog să-i ierte Dumnezeu
Căci am citit și m-am înfricoșat,
Aflând că vor chinui foarte rău,
Cei ce de El n-au ascultat.

HRISTOS BATE LA UȘA SUFLETULUI TĂU

De ce pe Hristos nu-L primești?
El vrea să intre în inima ta,
El vrea să te mântuiești,
Nu ești mai presus de puterea Sa.

Copiii aud vorbe urâte,
N-aud un cuvânt frumos,
N-aud vorbe sfinte,
N-aud vorbindu-se de Hristos.

Tineretul se distrează,
Se distrează ne-ncetat.
Tineretul visează,
Dar de Biserică au uitat.

Au uitat de credință,
Au uitat să se spovedească,
Au uitat de căință,
Au uitat să se împărtășească.

Zic că la tinerețe
Trebuie să te distrezi,
Și că la bătrânețe
În Dumnezeu să crezi.

Pe tineret să-l educăm
Să se ferească de cel rău,
Pe tineret să-l învățăm
Să creadă doar în Dumnezeu.

MAMĂ CU INIMA DE PIATRĂ

De ce urăști pruncul din pântecul tău?

De ce nu te bucuri de existența sa?

Oare, nu te temi Dumnezeu

Ca să îi iei viața?

Tu ai fost lăsată

Să naști, să crești copii,

Și ai fost înzestrată

Ca mamă să devii.

Să ai copii la sânul tău,

Să-i crești și să-i povățuiești

Să creadă în Dumnezeu,

De ce e rău să îi ferești.

Dacă nu faci copii la tinerețe,

Cine te va ajuta la greu?

Cine te va ajuta la bătrânețe?

Cine va sta la capul tău?

Atunci, nu o să ai la cine spune

Necazul ce te-apasă,

Vei fi singură pe lume,

Nimănui de tine nu-i pasă.

Faceți copii la tinerețe

Țineți-i lângă voi,

Ca să aveți ajutor la bătrânețe

Și să v-ajute la nevoi!

MAMA

CU PUTERE DE FIER ȘI SUFLET DE AUR

Mamă, te-ai bucurat...
Te-ai bucurat de nașterea mea
Dar, imediat te-ai întristat,
Când ai aflat că am o boală grea.

Tata când a auzit,
Așa tare s-a-ntristat
Încât s-a îmbolnăvit
Și mult în spital a stat.

Tu cu mine departe ai plecat,
Numai acasă te gândeai,
Numai tu știi ce ai mâncat,
Dar mie îmi dădeai.

Dar, toate au trecut,
Cu bine și cu greu,
Și pe toate le-ai făcut,
C-ai avut credință în Dumnezeu.

Îți mulțumesc măicuță
Că m-ai îngrijit,
Și ție tăicuță
Că nu m-ai părăsit.

VIAȚA MAICII DOMNULUI

Maică, ce Te-ai născut din doi bătrânei
Și ai crescut în frica de Dumnezeu,
Miluiește-ne pe noi,
Și apără-ne de rău.

La trei ani în Templu ai intrat,
Cu fecioarele ai viețuit
Și Lui Dumnezeu Te-ai rugat,
Te-ai rugat în chip smerit.

Maică, ție îngerul ți-a vestit
Că vei naște Prunc sfânt,
Și Emanuel va fi numit,
El va aduce mântuirea pe pământ.

Elisabeta când te-a primit
Așa de tare s-a bucurat,
Că Maică a Domnului Te-a numit
Și pruncul în pântecul ei a saltat.

Și într-un staul pe lume L-ai adus
Pe Fiul Tău Cel iubit,
Și l-ai pus numele Iisus,
Căci era Fiul Celui Prea Slăvit.

La 12 ani de lângă Tine a plecat...
L-ai găsit în casa Lui Dumnezeu,
Când L-ai certat și întrebat,
A răspuns că s-a dus în casa Tatălui Său.

La nuntă L-ai rugat pe Iisus,
Căci vin nu mai era un strop,
Și-au pus apă în vase până sus
Și a făcut apa în vin, pe loc.

Când pe Iisus L-au răstignit
Nimeni nu știa durerea Ta,
Numai Tu știi cât ai suferit
Că Fiul Tău nu mai era.

Dar, a treia zi a înviat din morți,
Tu din nou Te-ai bucurat...
Și El i-a iertat pe toți
Și la 40 de zile s-a înălțat.

Când din lume ai plecat,
Doi păgâni au vrut jos să te dea,
Mâinile lor le-ai tăiat,
Și unul vedere nu mai avea.

S-au înfricoșat și s-au căit amar,
Și mâinile au căpătat,
Iar orbul a văzut iar.

În mormânt n-ai stat
Căci nu era firesc.
Fiul Tău Te-a ridicat
La lăcașul cel Ceresc.

De-atunci te rogi pentru noi,
Te rogi zi și noapte,
Ca Fiul Tău să ne scape de nevoi
Și să ne ierte de păcate!

TREI FRAȚI

Trei frați sunt pe lume,
Trei inimi bat,
Trei oameni care au un nume,
Dar, de mult, toti la masa nu au stat.

Trei suflete despărțite
Desparțite de Bunul Dumnezeu,
Trei suflete triste,
Care au un dor greu.

Unul e plecat de mult,
Nici nu știi cum mai arată,
Iar cel de-al doilea, de curând,
Tot într-o țară îndepărtată.

Iar cel rămas acasă,
Singur și plin de dor
Stă singurel la masă,
Nici noaptea n-are somn.

De i-ar ajuta Hristos
Să se întâlnească iar,
C-așa-i bine și frumos:
Să ai frați e-un mare dar.

DUMNEZEU NU A MAI SUFERIT

Doamne, Tu n-ai mai suferit
Atâta nedreptate pe pământ,
Ca un popor să fie chinuit,
Chinuit de un mare păgân.

Aici unde Sf. Andrei a venit
Și unde cuvântul Tău a predicat,
Unde Evanghelia a propăvăduit,
Cum că Tu din morți ai înviat.

Aici, unde Ștefan a ctitorit
Mănăstiri unicat pe pământ,
Aici, unde Brâncoveanu a domnit,
Te temeai să te rogi și în gând.

Aici, în țara mea,
Grădina Maici Domnului numită,
A mă ruga îmi era tare frică.

Dar frică nu mai avem
Și suntem liberi iar
Și putem să-L chemăm
Pe Hristos, cu mare Har.

Doamne, ne păzește
De dușmani și de păgâni
Și de rele ne ferește,
Că suntem popor de creștini.

DOI PRIETENI

O prietenie adevarată
Nu se uită niciodată.

Tu o prietenie ai încercat
Și eu de tine m-am apropiat.

Ne-a apropiat un dor mare,
Dorul de frate care doare.

Tu ai fost un prieten adevărat,
Ce lângă mine ai luptat.

Când nu s-a mai putut,
Tu lângă mine ai suferit.

Dar prieteni am rămas,
La bucurie și necaz.

Și așa aș vrea să fim
Cât timp pe lume mai trăim.

UN SFÂNT ROMÂN, ÎN ȚARĂ SFÂNTĂ

Sfinte, ce la Crăniceni Te-ai născut
Și fără părinți ai crescut.
Când șase luni ai împlinit,
Măicuța ți s-a prăpădit.
Apoi, când trei ani ai făcut,
Și pe tata l-ai pierdut.
Ai crescut cu o bunică credincioasă
Și foarte evlavioasă.
De Dumnezeu Te-a învățat
Și la școală Te-a purtat.
De atunci tu L-ai iubit,
Pe Dumnezeu Cel slăvit.
La zece ani și ea a plecat
Și-un unchi la el Te-a luat.
La douăzeci de ani liceul ai terminat
Și pe Dumnezeu L-ai întrebat:
Să-ți descopere ce cale vei urma...
Și El ți-a răspuns; Mănăstirea.
Într-o Duminică în Biserică Te-ai rugat
Și la drum ai plecat.
Cale lungă ai făcut,
Până la Neamț ai ajuns,
Trei ani în ucenicie ai petrecut
Că așa-i la început.
Ilie te-ai numit,
Și cu numele de Ioan Te-ai călugărit.
Cu Sfintele Taine Te-ai împărtășit
Și-n Țara Sfântă ai pornit.

Primul popas L-ai facut,
La Biserica Sfântului Mormânt.
Și Te-ai închinat pios.
La Mormântul Lui Hristos.
Și de-acolo ai plecat,
Țara Sfântă-ai vizitat.
Pe malul Iordanului Te-ai oprit,
În Mănăstirea Sfântului Sava ai viețuit.
Și Te-ai bucurat,
Că alți români ai aflat.
Nenumărate poezii ai scris,
De Dumnezeu și de sfinți.
Odată, arabii Te-au atacat
Pentru că Te-au confudat.
De moarte ai fost ferit,
Fiindcă Dumnezeu Te-a ocrotit.
O boală grea peste Tine a dat
Și-n pustie ai plecat.
Dimineața te sculai
Păsările cerului le hrăneai.
Iar atunci când ai murit,
Păsările în chilie au năvălit.
Să te-ngroape nu puteau,
Căci afară nu ieșeau.
După ani Ți-au descoperit
Trupul Tau neputrezit
Și-n rândul sfinților Te-au pus,
Pe data de cinci August.

PRIMIREA ȘI SMERENIA LUI HRISTOS

Într-un staul Te-ai născut
Deși erai Fiul Celui prea slăvit.
Magii când au aflat,
La Tine au alergat.
Cu daruri de mare preț,
Ca la un prunc ales.
Irod când a auzit,
Tare rău s-a mai mâhnit
Și soldaților le-a spus,
Orice prunc să fie ucis.
Pe Tine nu Te-au găsit,
Căci Dumnezeu Te-a păzit.
Apoi, un bolnav din pat ai ridicat
Și de păcate l-ai iertat.
Cărturarii se gândeau
Și-n inimile lor cugetau:
Că numai Dumnezeu poate,
Să dea iertare de păcate.
Dar Tu le-ai spus,
Ce aveau ei în ascuns.
Zece leproși ai curățit,
Dar numai unul ți-a mulțumit
Și pe acela l-ai întrebat:
Oare, nu toți zece s-au vniđecat?
Apoi, un om cu duh rău ai vindecat,
Iar poporul s-a mâniat
Și de la ei Te-au fugărit,
Că porcii lor ai prăpădit.
În Ierusalim cu osanale Te-au primit

Și, apoi, Te-au răstignit.
Tu din morți ai înviat
Și de păcate i-ai iertat.
De atunci ne ocrotești,
Fiindcă pe toții ne iubești.

ÎN RAI

Acolo soarele n-apune,
Acolo nu e asfințit,
Acolo e doar rugăciune,
Acolo e feicire fără sfârșit.

Acolo nu este durere,
Acolo nu-i necaz și greu,
Acolo-i numai mângâiere,
Căci locuiește Dumnezeu.

Dumnezeu Cel ce a pățimit
Ca noi să fim fericiți.
Dumnezeu Cel ce a murit,
Ca noi să fim și mântuiți.

Dar, ca să fii acolo, iubite frate,
Trebuie să fii credincios,
Trebuie să te ferești să faci păcate
Și să-L iubești mult pe Hristos.

LA PUTNA

La Putna azi se odihnește
Cel ce Moldova a sfințit,
Din Putna azi ne ocrotește,
Cel ce lăcașuri sfinte-a ctitorit.

De dușmani el nu s-a temut
Și-n luptă grea s-a avântat,
Căci pe steag a avut,
Pe Cel ce cu balaurul s-a luptat.

În câte lupte-a câștigat,
Ca să-l mulțumească Lui Dumnezeu,
Atâtea Biserici a ridicat,
Că l-a ajutat la greu.

Când în viață-i era greu
Și rezolvare nu găsea,
Mersea la duhovnicul său,
Ce Daniil se numea.

Acesta îl îndemna
Să se roage Lui Dumnezeu,
Căci El îl va ajuta,
Și-l va ocroti mereu.

Când Domnul la El îl chemă,
Tot poporu-a suferit,
L-a plâns mult și l-a jelit,
Căci poporul l-a iubit.

De atunci, n-am mai avut,
Un domn așa de cinstit,
De atunci, n-am cunoscut,
Un domn așa de iubit.

OMUL BUN

Cel ce pe toți i-a primit,
Cel ce pe toți i-a ajutat,
Cel ce pe toți i-a găzduit,
Acel om la greu e uitat.

Ușa lui nu s-a-ncuiat,
Iar lumina nu s-a stins,
La el toți s-au ospătat,
Și pe nimeni n-a respins.

Când jumătatea i s-a prăpădit
Și puterea i-a scăzut,
Numai jigniri a primit
De la cei ce bine le-a făcut.

Din mâna lui au mâncat...
Au mâncat pe săturate,
Dar acum toți l-au uitat
Și îl dușmănesc de moarte.

Dar, îi vede Dumnezeu
Sufletul lui prigonit,
Și-l va ajuta la greu,
Ajuta-l-va negreșit.

SĂ NE FERIM DE MOARTE

De moarte toți ne ferim,
Ne pare atât de rea...
De moarte vrem să fugim,
Doar Hristos s-a luptat cu ea.

Hristos, Cel ce-a pățimit,
Noi moartea să n-o gustăm.
Hristos Cel ce a murit,
Ca noi moarte să n-avem.

Moartea poate fi respinsă
Dacă ne ferim de rău,
Moartea poate fi învinsă,
De credem în Dumnezeu.

Să Îl urmăm pe Hristos
Ș-aproapele să-l iubim,
Să facem ce e bine și frumos,
Dacă vrem să nu murim.

PUTEREA VINE DE LA DUMNEZEU

Din pat nu mă pot ridica,
Că boala nu mă lasă,
Singur nu mă pot descurca,
Dar am o viață frumoasă.

Căci Dumnezeu m-a cercetat,
Tot Dumnezeu m-a ocrotit...
Dumnezeu mereu m-a ajutat
Și tot El putere mi-a oferit.

Puterea de a învăța
Să-mi duc Crucea cu răbdare,
Puterea de a lupta
Ca nimic să nu mă doboare.

Unii cu pietre în mine lovesc,
Cu pietre dau în mine mereu,
Căci pe Hristos îl slujesc
Și îl iubesc pe Dumnezeu.

Lui Dumnezeu îi mulțumesc
Pentru că m-a ajutat
Ca să pot să Îl slujesc
Și la greu nu m-a uitat.

LA ORIZONT

La orizont se zărește
Un loc atât de minunat,
Ce sufletul meu îl dorește
Dar, e prea îndepărtat...

Acolo am un ideal,
Acolo n-aș fi umilit,
Acolo e un vis real,
Acolo m-aș simți-mplinit.

Unii m-au însoțit
Pe drumul cel anevoios,
Dar încă nu au reușit
Să mă ducă la locul cel frumos.

Acei ce sunt pe lângă mine,
Cu mine nu călătoresc,
De parcă n-au înțeles bine,
Ceea ce eu îmi doresc.

Cu mine acum călătorește
Cel ce pe Cruce a murit.
Fiindcă El știu că-și dorește
Ca să mă vadă fericit.

LUPTĂTORII IHTIS

În fotoliul rulant stăm
Ș-avem mișcări dezordonate.
Corect nu putem vorbi
Dar, cot la cot putem munci.

Un centru vrem să construim,
Ca independenți să fim.

Singuri nu suntem,
Patron pe Hristos îl avem.
Suntem ca la început,
Căci puțini în noi au crezut.

Dar noi o să dovedim,
Că centrul o să-l construim.

EU & COMUNITATEA ÎN CARE TRĂIESC

De multe ori, la prima vedere sunt privit cu milă și compasiune, dar când persoana din fața mea află cum gândesc, lucrurile se schimbă brusc și sunt privit ca orice alt om. Cei apropiați, mă ascultă cu atenție și, în măsura în care se poate, sunt ajutat.

De mic am vrut să fiu util. Îmi amintesc că atunci când mama alegea orez, eu încercam cu nasul să scot neghina. Apoi, când a apărut telefonია mobilă, am avut un telefon cu tastatura mai mare și scriam sms-urile cu nasul. Când mi-am luat calculator, n-a mai fost decât un pas.

Internetul mi-a dat șansa să comunic mai ușor cu restul lumii. Eu, din cauza dizabilității fizice, nu am contact cu ceilalți oameni. Însă, prin intermediul blogului meu: <http://vreausalupt.wordpress.com>, am reușit să îmi fac mulți prieteni.

Din cauza handicapului nu am fost îndemnat să merg la școală și acum regret; învățând, aș fi putut să câștig acum propriul meu venit. Dorința de a acumula cât mai multe cunoștințe am avut-o mereu.

Religia mi-a plăcut de mic și, la un moment dat, am dorit să creez și eu, așa cum văd că fac cei ce îi ascult mereu. Îmi place să scriu versuri, poezii majoritatea religioase, îmi doresc să scriu și o carte despre patimile Domnului nostru Iisus Hristos, ca să văd dacă pot ține pasul cu cei fără handicap.

Pe 1 Octombrie 2008, părintele meu duhovnic, Muha Constantin, a venit cu agheazma. Eu i-am propus sa facem un ONG, ca să ne putem apăra drepturile. Atunci el mi-a vorbit prima oară despre

Asociația IHTIS. A doua zi, am găsit e-mailul Mihaelei Mihăescu (fondatorul asociației), trimis de părintele. Am vorbit pe net până pe 5 Decembrie 2008, când Asociația IHTIS a organizat primul spectacol la Dorohoi. A fost ceva minunat, primul eveniment din viața mea. A doua zi am participat la Botoșani, la un curs de creere de bloguri, organizat tot de IHTIS în parteneriat cu FUNDAȚIA SOROS, unde am trăit momente unice. Mirela Rus (instructor) m-a învățat să-mi fac cont pe blogul IHTIS și am făcut un filmuleț care l-am postat pe youtube. Tot Mirela m-a învățat să-mi fac blog personal: vreausalupt.wordpress.com.

Acum, prin Proiectul "EDITURA IHTIS" mi-a apărut această carte. Simt ca plutesc de fericire...

Ce îmi mai doresc acum? Șansa să fiu școlarizat la distanță, să am o preocupare prin care să mă simt util și să devin - atât cât se va putea - independent.

Cei ce îmi înțeleg năzuințele, îmi pot fi alături susținându-mă prin:

RO 84 BRDE 0705V22901100700 in LEI
RO 53 BRDE 0705V26842830700 in EURO
Deschis la BRD, Filiala Dorohoi,
Agenția DIMITRIE POMPEIU

Am vorbit despre toate acestea, NU ca să mă laud ca fariseul la Templu ci, pentru a povesti ce am realizat până în prezent, demonstrând tuturor că: **orice tânăr cu dizabilități fizice severe poate deveni RESURSĂ ÎN SOCIETATE, dacă are voință puternică și credință adevărată în Iisus Hristos.**

DOAMNE AJUTĂ !